

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 31. Alexandri VII. Pontificis indignatio contra utramque Facultatis censuram.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](#)

„omnibus nota fieri, quantum in no- Sæc. XVII.
„bis est, volumus.,, A. C. 1664.

F. Nicolaus Provincie Parisiensis
Capuccinorum Provincialis.

§. XXXI.

*Alexandri VII. Pontificis indignatio
contra utramque Facultatis
censuram.*

Promulgata utraque Facultatis cen-
sura graves concitabantur tumultu-
tus; præprimis enim Ludovicus Ma-
ræsius Parisiensis Doctor die octava Octo-
bris hoc anno & biennio post ad comi-
tia Parisiensis Academiæ duos habuit
sermones, in quibus Edmundi Richerii
principia secutus Jacobum Vernantum
ceu violatæ Hierarchiæ Ecclesiasticæ
reum exhibuit: insuper Antonius Faur-
eus, Laynoyus & alii Sorbonæ Docto-
res Facultatis censuram contra Ver-
nantum propugnarunt: econtrario au-
tem Vernantus in sui defensionem edi-
dit librum, cui titulus: *Vetus doctrina
Theologorum Parisinæ Facultatis opposita
censuræ ejusdem Facultatis contra librum
de autoritate Pontificis & erroribus nostri
temporis.* In hoc libro Author profite-
tur, se non in mente habuisse, laedere
honorem Parochis debitum, quos scit valde
utiles & necessarios Operarios esse in Ec-
clesia,

Bibl. Car-
mel. tom. I.
pag. 698.

G 2

Sæc. XVII. clesia, nec se quicquam dixisse, ex quo
A. C. 1664. cludi posset, ad solum Papam, & non

Concilia pertinere, definire infallibilitatem
sputationes ad fidem pertinentes: Su
vero assertionem non modo Maude
Duvalii & Bailli Doctorum Sorbo
corum testimonio, sed ipsa Faculta
sententia comprobavit, quæ anno
jus sæculi quadragesimo quarto primi
Milleterii propositionem hac censu
perstrinxit: Hæc propositio, in qua
infallibilitatem Ecclesiæ in nullo alio sa
quam in Concilio Oecumenico congru
tribuunt, temeraria est, & ipsi Ecclesiæ
injuriosa & hæretica: adduxit etiam
tum Facultatis articulum, quem a
priori undecima Maji die Regi obli
his verbis: non est doctrina Facultatis
quod summus Pontifex nullo accedente
Ecclesiæ consensu sit infallibilis, proin
sit accedente Ecclesiæ consensu.

Postquam vero utraque Facultas
censura Romam deferebatur, non
erant, qui Alexandrum VII. Papam
contra Parisienses Doctores vehementer
instigarent: Hic ergo suam auctoritatem
nimis depressam fuisse ratus,
sexta Aprilis anno sequenti ad Francos
Regem has dedit literas:

„Charissime in Christo fili nostri,
„Iuliu[m] & Apostolicam benedictionem
„Venerabilis Frater Archiepiscopu[m]

„T[er]cium

„Tharsensis, & Nuntius Apostolicus no- Sæc. XVII.
„mine nostro referet Majestati tuæ, A.C. 1664.
„quam gravi sensu doloris ex Censuris
„Theologorum Sorbonæ pontificius
„animus afficiatur, omniq[ue] studio,
„quantum maxime poterit, a te petet,
„ut Authoritate regia præsto esse velis,
„quo illæ omnino revocentur, quod
„profecto speramus de singulari pietate
„tua, quæ propositiones Apostolicæ
„Sedi tam adversas, & injuriosas in
„regno, & academia tua tolerare non
„poterit. Cumque præsertim in repri-
„menda Jansenistarum hæresi tam eni-
„tueris, nolles eam omnem gloriam, &
„labores tantos irritos cadere; & vel
„ipso tempore, quo pestiferi errores
„confodiuntur, gladii eorum jugulo
„instantis aciem adeo importune re-
„tundi. Sed quoniam Nuntius cuncta
„late & distincte differet, ut ei fidem
„habeas, a Majestate tua postulamus,
„cui benedictionem Apostolicam aman-
„tissime largimur..,

Acceptis hisce literis Rex Parla-
mento injunxit, ut de Papæ querelis,
& Facultatis censuris suum ferrent ju-
dicium. Hi vero Senatores non modo
Facultatis Zelum deprædicarunt, sed
etiam Papæ potestatem Canonibus &
universalis Ecclesiæ subjectam & Eccle-
siæ potestate inferiorem esse, plures-

Sæc. XVII. que Romanos Pontifices etiam in hi
 A. C. 1664. quæ tangunt fidem, errare posse, ex pri
 o Pontificum testimonio, & antiquo
 Facultatis Parisinæ sententia compre
 hendere nitebantur: Mirum tamen est
 quod Clerus & Parlamentum Regis
 jussu tanta contentione ac severitate
 Jansenistis extorquere studuerit, ut Po
 nticis Constitutionibus circa librum
 sensum Jansenii se interna fide subjec
 rent, & juramento obstringerent, cu
 tamen ipsum Parlamentum Regi exp
 nere ausum fuerit, Papam etiam in his
 bus fidei errare posse, & errasse, pro
 re ipsa in suo de Papæ literis judicio
 ad Ludovicum Regem perscripsi.
 „Hæc infallibilitatis, & absolutæ po
 testatis Sedis Apostolicæ principia
 sunt nostris moribus, & Politiae ad
 contraria, ut ea Romani Emitti
 nunquam proposuerint, quin illas
 tractare coacti fuerint, ac proin
 rum novitatum haud tolerandarum
 Defensores tanquam quietis publicæ
 perturbatores severe puniri mereantur
 nostrumque est judicium, quod Re
 gni quin Regni jura lædat, suamque
 autoritatem infringat, petitam sati
 factionem Pontifici concedere nequeat
 eo quod sententia Facultatis Theolo
 gicæ omnino consona sit cum senten
 tia Patrum, Conciliorum, sacræ Scripturæ

„dis, omnium Parliamentorum, om-
„niumque Regni Universitatum, tan-
„tumque absit, ut Facultas propterea
„condemnari possit, sed potius, ut in
„his sententiis perseveret, potenter ex-
„citanda sit.„

Sæc. XVII.

A.C. 1664.

§. XXXII.

*Ejusdem Pontificis Bulla contra ut-
ramque Facultatis censuram.*

Hæc agendi ratio brevi innotuit Ale-
xandro VII. Pontifici, qui Facul-
tatis censuras regia auctoritate, revo-
cari desperans, illas omnino nullas,
irritasque declaravit, eandemque in
rem die vigesima quinta Julii Bullam
edidit, cuius summa hæc est: „No-
„tatæ fuerunt censura præsumptuosa
„ex duobus libris aliquæ propositiones,
„eæque præsertim, quæ ad Romani
„Pontificis, & sanctæ Sedis Aposto-
„licæ Authoritatem, Episcoporum ju-
„risdictionem, parochorum munus,
„privilegia a sancta Sede concessa, Di-
„spensationes Apostolicas, actionum-
„que moralium regulam pertinent, &
„aliæ, quæ & gravissimorum Virorum
„Authoritate, & perpetuo Catholico-
„rum usu nituntur. Et cum fieri non
„possit sine publico Catholicæ Religio-
„nis detimento, ut prædictæ Censuræ

,,in

G 4